

Неговитѣ настойници съ лъжесвидѣтелство на робитѣ му ограбили имота. Ала когато момчето порасло на 18 години, дало въ сждѣ грабителитѣ и спечелило изгубенитѣ си имоти. Тука то за прѣвъ ижтъ се отличило като добъръ адвокатъ, защитникъ и добъръ познавачъ на законитѣ.

— Да, каза Теогени, слушалъ съмъ го, кога баща ми се сжди съ своитѣ обирници. Той не говорѣше добръ, пелтечеше или гъгнѣше, млѣскаше, подсмърчаше и нищо не му се разбираше, хората се смѣха и баща ми изгуби дѣлото.

— Тогава бѣше така, възрази библиотекарътъ, ала сега съвсѣмъ не е така. Той съ трудъ, съ упражнения, съ декламации и четене съ високъ гласъ, така сполучи да изглади недостатѣцитѣ на езика и гласа си, че сега говори най-сладко и най-приятно отъ всички оратори въ Атина.

— Ами какво приказватъ сега тамъ нажда-литѣ мждреци? запитахъ азъ съ любопитство.

— Разсждаватъ, каза библиотекарътъ, за разни въпроси. Тѣ мислятъ и разсждаватъ: 1. отдѣ се е зела вселената, природата? Кой я създалъ? 2. Какво нѣщо сж звѣздитѣ? 3. Какво нѣщо е земята и отдѣ се е зела? 4. Какво нѣщо е човѣкъ и кой го е създалъ? Има ли той душа? Отдѣ се зематъ мислитѣ, паметъта и волята му? Кога умрѣ, що става съ душата му? 5. Тѣ обясняватъ, що е вода, огънь, въздухъ и търсятъ да узнаятъ, какви животни и растения има по свѣта. Освѣнъ това тѣ разказватъ на своитѣ ученици, що е сѣмейство, народъ? Какво нѣщо е държава и какъ най-добръ тя може да се управлява? Що е **право, истина, законъ***)?

*) Хората, които мислятъ по тия въпроси, се казватъ мждреци или философи, а учението имъ философия.